

Å bo hos andre

Mål for økta: Barna lærer at det å overnatte andre steder enn hjemme kan føre til flere følelser samtidig. Dersom man skal bo hos andre over tid, for eksempel i fosterhjem, er det naturlig med motstridende følelser til dette.

Se på bildet og snakk sammen om det dere ser:

- Hva ser vi på dette bildet?
- Ser den vesle jenta litt redd ut? Hvorfor er hun redd tror dere? Er ikke storebror/storesøster redd? Hvem er dama som trøster jenta? Og hvem er de to som bor i huset tror dere?

Bruk bildet for å snakke om å overnatte hos andre ei natt eller to:

Vanligvis sover barn i samme hus som foreldrene sine, men noen ganger er det andre som passer barna. Da øver barna seg på å være borte fra foreldrene sine litt. Noen synes det går helt fint, kanskje de til og med synes det er kjempegøy og superstas! Andre synes det er mest skummelt. Kanskje er det helt greit helt til natta kommer og så plutselig kjenner barnet i hele kroppen sin at det savner mamma og pappa kjempemasse! Og kanskje kommer det sånne dumme tanker om at mamma og pappa aldri kommer tilbake, - selv om de kommer tilbake neste dag! Det er slitsomt når man blir så redd, men det betyr jo bare at barnet er veldig glad i foreldrene sine og ikke vil miste dem! Har du sove hos noen andre noen gang? Var det noen som fikk skumle tanker og vonde følelser da? Hva hjelper når vi kjenner det sånn?

Eventuelt: Bruk bildet for å snakke om å bo i fosterhjem. NB! Da bruker dere samtalebildet om barnevernet FØRST!

Av og til finner barnevernet ut at det beste for barnet er å bo hos noen andre ei stund. Det kan være noen barnet allerede kjenner, eller noen barnet blir kjent med. Barnevernet passer på at de som skal bli barnet sine fosterforeldre er noen som faktisk har tid og lyst til å være det på en god måte, slik at barna blir passa godt på, og får alt de trenger slik at de kan ha det trygt og godt.

Barn som bor hos fosterforeldre kan ha det veldig fint og bra der. Og samtidig er det vanlig å tenke masse på foreldrene sine og lure på om de har det bra der de er. De kan savne foreldrene sine og samtidig like fosterforeldra. De kan ha lyst å bli værende, og også ha lyst å bo hos foreldrene igjen. Det kan bli veldig mange følelser på en gang! Da er det lurt å snakke med noen om det. For når vi snakker om følelsene og tankene våre kan vi få god hjelp til å få det bedre.